

Fargerike jenter på vei hjem fra skolen.

Henter vann

En av pliktene barna på skolen har hjemme, er å hente vann. For ingen har innlagt vann hjemme. I tillegg til en brønn som slett ikke gir nok vann til over 100 familier, har bygda for noen få år siden fått vann i rør fra et fjellvann til vanning av jordene. Derfor kan de nå så og høste to ganger for året. Det har gitt dem bedre inntekter slik at det nå har kommet et par traktorer til bygda. Men i husene har de ikke vann. Det må de hente i bøtter. I tillegg til å dyrke hvete og bygg, poteter og grønnsaker, er det mange som dyrker chocho, en hvit bønne som blir brukt til en rett som heter ceviche. «Det bruker vi ikke å spise her,» har pastor Jose fortalt. «Prisen er så god at vi selger alt sammen til byfolket nordpå. Vi får rundt 100 dollar per 50 kilo.»

Denne dagen har de likevel laga ceviche av chocho. Det blir servert sammen med rista og salta mais eller popkorn. Kjempagodt!

Takk for at du er fadder!

Tambo og Shushilcon

Barna som vokser opp i Andesfjellene i Ecuador, lever under enkle kår og folkegruppene har lenge vært undertrykt. Dette har gått ut over identiteten og selvfølelsen deres. I tillegg opplever mange at foreldrene emigrerer ulovlig til USA for å søke lykken der.

Sammen med den lokale indianerkirken arbeider Normisjon for å bedre barnas kår gjennom utdanning ved skolene Tambo og Shushilcon.

Skolene drives ut fra et kristent verdigrunnlag og gir kichwabarn undervisning på deres eget språk, kichwa, i tillegg til spansk og engelsk.

Besøksadresse:

Linstowgate 3, OSLO

Postadresse: Postboks 7153

St Olavs plass, 0130 OSLO

Telefon: (+47) 23 30 10 00

E-post: innsamling@normisjon.no

Internett: normisjon.no

Bank: 1503.02.13537

Org.nr: 860 474 522

Besøk også vår nettside:

normisjon.no/ecuador

Tambo og Shushilcon

Faddernytt fra Ecuador 1 | 2015

Det er spesialprogram på barneskolen i Shushilcon. Alle klassene har øvd inn et program. En klasse har øvd inn en sang, en annen et lite dramastykke, og flere klasser framfører typiske danser. De aller yngste skal også danse denne dagen, men det har ikke gått så greit med øvingen. Ett- to- ett- to, sving til venstre... venstre?

TEKST OG FOTO: ÅSE RØSVIK DE VARGAS

Det er det ikkje så greit å holde styr på for en flokk 3–5 åringer. Heldigvis får læreren en ide. En av de eldre elevene kan hjelpe til! Og hvem andre enn Fidel! Han er flink til å lede dans. Fidel blir med på en øving, og nå går det bedre. Fidel danser foran og signaliserer til de små danserne. Det blir et fint programinnslag.

Fidel er til å stole på

Bygdeskolen i Shushilcon har 97 elever fra 3

–13 år, og alle elevene er fra bygda. Her går Fidel sammen med fettere kusiner og naboer. Han er 11 år, men syns det er greit å ha de små med i leken, – eller de som er større for den del. Han har mange venner, og ramser gjerne opp: «Simon, Camilo, Alfonso, Belizario.....» Elevene møter hverandre også ellers, som på dugnader ute på markene eller i kirka. Etter skoletid er de fleste opptatt med småjobber hjemme. Når en nabofamilie opplever sykdom eller dødsfall, stiller bygdefolket opp og spleiser på medisin eller begravelse. Slik har Fidel lært mye om SOLIDARITET. «Fidel er til å stole på» sier Juana Lema, rektor på skolen, smilende. «Ofte gir læreren han nøklene til kontoret og ber han stikke å hente noe han trenger. Fidel er flink til å hjelpe til.»

Tøft å starte på ny skole

Fidel går i 7. klasse og skal starte på ungdomsskolen neste år. Han er glad for at det endelig er mulig å gå på ungdomsskole i

bygda. Tidligere har flere som ville fortsette på ungdomsskole flyttet på hybel i kommunesenteret. Mange har også sluttet i 12–13 års alderen. Det er det flere grunner til. Dersom de flytter, kan de nemlig ikke hjelpe til hjemme. Mange foreldre tenker dessuten at det er nok å kunne lese og skrive og regne. Og så er det tøft å starte på ny skole når du kommer fra en bygdeskole der du for eksempel ikke har hatt engelsk. Du må jobbe hardt for å bli like flink som de som kommer fra byskolene. Derfor er det de elevene som er mest motiverte og flinke som har startet på ungdomsskolen.

Dobbelt så stort

Skolen i Shushilcon ble startet like ved bygningene til den gamle storgården der de som eide all jorda i bygda bodde. Selv om det bare er 20 år siden gården ble solgt til bygdefolket, er det lenge siden eierne har bodd der. De flyttet etterhvert til moderne hus i byen, mens familiene i bygda jobbet

som arbeidsfolk for dem. Det gamle huset er falleferdig, men ble brukt som klasserom da bygdefolket kjøpte hele storgården og delte den mellom seg. For to år sidan flyttet endelig barnehagen og førskolen ut av jordhuset og inn i nytt klasserom. Rommet de brukte før var omtrent på 10 kvadratmeter. Nå boltrer de seg på et klasserom som er mer enn dobbelt så stort.

Navn etter kongressmann

I Ecuador tar skolene ofte navn etter viktige personer eller viktige datoer. Slik blir historiske hendelser husket lenge. Denne skolen har navnet fra den første stortingsmannen fra kommunen, Jose Antonio Ponton. Han var i kongressen for 200 år siden, og på den tiden ble området også egen provins. Alle elevene vet hvem han var, og dersom noen spør hvilken skole de går på, kommer svaret som en reggle: Jose Antonio Ponton.

Fidel, sammen med to av elever fra førskolen.

Fidel er danseinstruktør for de minste elevene.

Elevene har fått større klasserom.